

Arrest

nr. 255 241 van 28 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij, die volgens haar verklaringen op 23 april 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, dient op 25 april 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Haar vingerafdrukken werden genomen op 30 september 2016 in Bulgarije en op 7 april 2017 in Slovenië (Eurodac).

1.2. Op 5 mei 2017 neemt de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat de door de verzoekende partij verklaarde leeftijd in overweging werd genomen, dat een voogd werd toegewezen en dat de voogdij van rechtswege eindigt op 31 oktober 2018.

1.3. Op 28 mei 2018 neemt de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat de verzoekende partij meerderjarig is, gezien het leeftijdsonderzoek aangaf dat een meerderjarige leeftijd mogelijk was en voorrang werd gegeven aan de geboortedatum die door de Hoge Commissaris voor Vluchtelingen werd geregistreerd en dat bijgevolg de voogdij van rechtswege verviel.

1.4. Op 6 november 2018 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad vernietigt deze beslissing in beroep (RvV 28 februari 2019, nr. 217 806).

1.5. Op 26 maart 2019 neemt de commissaris-generaal de nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij 's Raads arrest van 23 oktober 2019 met nummer 227 842 wordt de verzoekende partij niet als vluchteling erkend en wordt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.6. Op 20 november 2019 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.7. Op 24 december 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtun te zijn. Uw familie zou afkomstig zijn uit het dorp Batan, district Rodat in de provincie Nangarhar. Zelf bent u geboren in Bara, Pakistan omdat uw ouders daar als vluchtelingen verbleven. Ze verlieten Afghanistan ten tijde van de oorlog met de Russen en registreerden zich als vluchtelingen in Pakistan. U kon in Pakistan naar school gaan maar stopte hiermee toen jullie naar Afghanistan terugkeerden. Uw vader werkte als vrachtwagenchauffeur tussen Kabul en Pakistan. Jullie keerden zo'n vier à vijf jaar voor uw vertrek naar België met het ganse gezin naar Rodat terug omdat jullie als Afghaanse vluchtelingen steeds werden lastig gevallen door de Pakistaanse politie. Ook veroorzaakte de extremistische organisatie Lashkar-e-Islam van Mangal Bagh veel onrust en problemen in de regio. Zelf werd u eens door mannen van die groepering geslagen. U kon in Afghanistan niet meer naar school gaan omdat uw vader dit niet goed vond en er geen veiligheid was. U volgde wel koranlessen. Af en toe werkte u op de velden en hielp u uw vader in zijn winkel. Zo'n drie jaar geleden is uw vader een natuurlijke dood gestorven en namen uw ooms de zorg voor het gezin op zich. Uw oudere zus R. (...) huwde tweeënhalf jaar geleden en ging in een ander dorp in Rodat wonen. Door de stijgende onveiligheid in uw regio en de aanwezigheid van de taliban besloot u uiteindelijk Afghanistan te verlaten en naar Europa te reizen. Mensen werden in de regio gedood door de taliban en u vreesde ooit zelf slachtoffer te worden. Uw oom aan moeders zijde regelde uw vertrek en u reisde naar Europa via onder meer Iran, Turkije en Griekenland. Uw reis duurde ongeveer 8 maanden. Uw vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 30 september 2016 en in Slovenië op 7 april 2017. U verliet deze landen omdat u er slecht behandeld werd en reisde verder naar België. Uw laatste contact met uw moeder was toen u in Servië verbleef. U diende hier op 24 april 2017 een **eerste verzoek** om internationale bescherming in als niet-begeleide minderjarige.*

U legde volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: uw originele Pakistaanse 'Proof of Registration' (PoR) voor Afghaanse vluchtelingen, uw originele taskara, de originele taskara's van uw vader en grootvader, een Pakistaans 'school leaving certificate' dd. 6/12/2017 op uw naam, en de enveloppe waarin de documenten werden opgestuurd.

Op 6 november 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende minderjarigheid, aan uw verblijf in de regio Rodat in Nangarhar, en aan uw asielmotieven. Op 28 februari 2019 vernietigde de RvV (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) de beslissing van het CGVS omdat door een administratieve vergissing geen inzage van het dossier was gegeven of de gevraagde stukken niet waren overgemaakt aan uw advocaat. Er werd door het CGVS vervolgens een nieuwe weigeringsbeslissing genomen op 27 maart 2019.

In beroep bij de RvV gaf u vervolgens toe gelogen te hebben over uw verblijfplaatsen: u bent Afghaan maar hebt altijd in Bara, Pakistan gewoond. Toen u Pakistan verliet is uw familie wel teruggekeerd naar

Rodat in Nangarhar. U blijft volhouden minderjarig te zijn geweest bij aankomst in België. Uw vader is niet dood maar werkt als vrachtwagenchauffeur tussen Afghanistan en Pakistan. U vreest een terugkeer naar Rodat omdat de regio onveilig is. U legde nog twee documenten voor bij de RvV, een e-mail van uw advocaat aan UNHCR dd. 9/04/2019 en een brief van het 'head of protection unit for Belgium and Luxembourg' UNHCR dd. 8/07/2019. Op 23 oktober 2019 nam de RvV eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende geen cassatieberoep in.

U verliet België niet en diende hier op 20 november 2019 een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U verklaart hierbij verschillende zaken te willen corrigeren. U had zich eerder laten misleiden door andere mensen en daarom gelogen. U bent geboren in Bara, Peshawar (Pakistan) maar uw familie is afkomstig uit Rodat, Nangarhar. U hebt uw hele leven in Pakistan gewoond en zou maar enkele keren naar Afghanistan zijn teruggekeerd op familiebezoek. Tijdens een van die bezoeken in 2015/2016 liet u een taskara maken. De laatste keer in Afghanistan was u 14, uw familie wou toen definitief terugkeren maar deed dit niet door de slechte veiligheidssituatie. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedwongen gerekruteerd te worden door de taliban of door IS (Daesh). Ook in Pakistan zou de extremistische Lashkar-e-Islam al geprobeerd hebben u te rekruteren voor de jihad. U heeft geen contact met iemand in Afghanistan, enkel met uw familie die nog steeds in Pakistan woont, en niet in Afghanistan zoals u eerder beweerde.

U legt volgende documenten neer ter staving van uw verzoek: verschillende ziekenhuisattesten uit Pakistan van uw moeder (originelen), bewijzen van schoolkosten uit Pakistan van uw broers (originelen) en Pakistaanse documenten van uw vader inzake zijn autohandel.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Rodat Nangarhar gezien uw ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw leeftijd, vage verklaringen over uw terugkeer naar Afghanistan, en uw gebrekkige kennis van Afghanistan. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van

uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade.

Tijdens de beroepsprocedure voor de RvV gaf u vervolgens toe gelogen te hebben en inderdaad nooit naar Afghanistan te zijn teruggekeerd. Uw familie is echter wel afkomstig uit Rodat en keerde wel naar die regio terug nadat u zelf Pakistan had verlaten, waar jullie al die tijd als Afghaanse vluchtelingen hadden geleefd (zie arrest eerste verzoek). U hield ook vast aan uw initiële minderjarigheid. U vreesde bij terugkeer naar Afghanistan de onveiligheid door de aanwezigheid van de taliban en IS (Daesh).

De RvV nam ook na uw nieuwe verklaringen tijdens de beroepsprocedure een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden verblijf in Afghanistan kon evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich daar zouden hebben voorgedaan. Verder oordeelde de RvV dat u niet aantoonde dat uw familie afkomstig is uit Rodat en dat zij naar daar terugkeerden nadat u Pakistan verliet. Immers blijkt de regio van origine van uw familie volgens de authentiek bevonden PoR-kaart Jalalabad in Nangarhar te zijn. Een actuele band met Rodat in Nangarhar werd dus niet weerhouden. Aan uw initiële minderjarigheid kon geen geloof worden gehecht gezien de authentiek bevonden PoR-kaart en het nieuwe leeftijdsonderzoek gedaan door de Dienst Voogdij. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw verklaringen blijkt dat u opnieuw beweert dat uw familie afkomstig is uit Rodat in Nangarhar, hoewel u stelt zelf geboren te zijn in Pakistan en er altijd als Afghaanse vluchteling te hebben geleefd (zie verklaring volgend verzoek punt 5, 10). U gaat hier echter voorbij aan de vaststelling van de RvV dat u geen band met Rodat hebt aangetoond, gezien uit de authentiek bevonden PoR-kaart blijkt dat uw familie afkomstig zou zijn uit Jalalabad, Nangarhar. Het volstaat dan ook niet louter te herhalen dat uw familie uit Rodat afkomstig is gezien de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bovendien haalt u opnieuw aan geboren te zijn op 31/10/2000, waardoor u dus minderjarig zou geweest zijn bij aankomst hier, en gaat u opnieuw voorbij aan het nieuwe leeftijdsonderzoek dat gedaan werd door de dienst voogdij nadat u een authentieke PoR-kaart had voorgelegd met daarop als geboortedatum 5 april 1996 (zie verklaring volgend verzoek punt 4).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u er ook tijdens de beroepsprocedure voor de RvV, waarin u nochtans had gesteld de waarheid te zullen opbiechten, niet voor terugdeinsde misleidende verklaringen af te leggen zoals nu uit uw verklaringen moet blijken. Zo beweerde u nog tijdens de beroepsprocedure dat uw familie na uw vertrek uit Pakistan teruggekeerd is naar Rodat (zie arrest RvV), terwijl u nu stelt dat ze nog steeds in Pakistan wonen (zie verklaring volgend verzoek punt 16, 21). Weliswaar zouden jullie van plan zijn geweest zich weer te vestigen in Rodat, maar zou de familie dat niet gedaan hebben toen jullie merkten hoe slecht de veiligheidssituatie daar was (zie volgend verzoek punt 16). U geeft hier dus alweer een andere verklaring omtrent het parcours en de actuele verblijfplaats van uw familie.

U legt ter staving van deze bewering originele documenten uit Pakistan neer die moeten aantonen dat uw familie nu nog in Pakistan verblijft. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u er in het verleden al niet voor terugdeinsde kwestieuze (originele) documenten neer te leggen, zoals uit het arrest van de RvV blijkt. Zo legde u tijdens uw eerste verzoek taskara's neer van uzelf en uw vader die jullie zouden verkregen hebben na terugkeer van de ganse familie naar Rodat, Nangarhar, terwijl uit uw verdere verklaringen bleek dat u nooit naar Afghanistan bent teruggekeerd. Actueel beweert u dan weer dat u uw taskara verkreeg toen u in 2015/2016 op familiebezoek was in Afghanistan (zie verklaring volgend verzoek punt 10). Hierbij dient te worden vermeld dat eerder al werd geoordeeld dat Afghaanse documenten weinig bewijswaarde hebben gezien ze makkelijk op (niet)reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Deze nieuwe medische stukken van uw moeder, schooldocumenten van uw broers en documenten van uw vaders autohandel hebben ook weinig bewijswaarde. Uit objectieve informatie waarvan kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt trouwens nog dat aan documenten uit Pakistan weinig waarde kan worden gehecht, daar deze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn. Bovendien rijst de vraag waarom u deze documenten niet eerder hebt voorgelegd, aangezien u beweert dat uw vader deze thuis in zijn bezit had (zie verklaring volgend verzoek punt 18).

U zou ook met niemand in Afghanistan nog contact hebben, wat louter een blote bewering is van uw kant (zie verklaring volgend verzoek punt 21). U geeft ook geen verklaring waarom u dan geen contact meer zou hebben met verwanten in Afghanistan. Anderzijds beweert u in uw huidige verklaring ook enkele keren naar Afghanistan te zijn geweest, maar enkel op bezoek bij familie (zie verklaring volgend verzoek punt 16). Aldus blijkt dat jullie toch regelmatig contacten zouden gehad hebben met familieleden in Afghanistan en dus nog beschikken over een familiaal netwerk in uw land van nationaliteit.

U biedt aldus nog steeds geen zicht op uw werkelijke regio van origine in Afghanistan en op de actuele verblijfplaats van uw familieleden en verwanten, waardoor u het de asielinstanties nog steeds niet mogelijk maakt correct in te schatten of een terugkeer voor u naar Afghanistan redelijk is en dat u al dan niet een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin artikel 48/4, §2 onder b van de Vreemdelingenwet.

De medewerkingsplicht vereist immers van u als verzoeker dat u de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Gezien uw opnieuw gewijzigde verklaringen voldoet u nog steeds niet aan deze voorwaarde en dient te worden geconcludeerd dat u geen nood aan internationale bescherming heeft.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. De verzoekende partij betoogt dat zij in het kader van haar huidige aanvraag nieuwe elementen in verband met haar familie aangebracht heeft. De verzoekende partij stelt dat zij tal van documenten bijgebracht heeft:

"- documenten van ziekenhuis en dokter over de medische toestand van zijn moeder (Engels). Ze werd 3-4 keer geopereerd aan haar buik (8 stukken).

- betalingsbewijzen van de school van zijn broers Imran en Sajid en Gulzeb in Pakistan (Engels), twee stukken
- Documenten van de handelszaak van zijn vader (urdu), bewijzen van betaling van autoverkopen (vier stukken)".

De verzoekende partij meent dat de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met de 14 stukken die zij bijgebracht heeft. Voorts citeert en verwijst de verzoekende partij naar het EHRM 2 oktober 2012, Singh t. België en naar RvV 27 maart 2020, nr. 234 588. Vervolgens betoogt de verzoekende partij dat het CGVS enkel in het algemeen stelt dat aan documenten uit Pakistan weinig waarde kan worden gehecht. Volgens de verzoekende partij gaat het CGVS also volledig voorbij aan het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, en het onderzoek om na te gaan of iemand een vrees heeft conform artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ze wijst erop dat ze uitdrukkelijk verklaard heeft dat: *"Ik heb deze keer alleen documenten van mijn gezinsleden, niet van mezelf. Ik wil bewijzen dat mijn familie daar ook heeft gewoond. Mijn persoonlijke documenten had ik vorige keer al voorgelegd."* Deze documenten dienen dan ook uitdrukkelijk onderzocht te worden. Verder benadrukt de verzoekende partij dat zij vreest om gedwongen gerekruteerd te worden door de taliban of Daesh, die in haar regio aanwezig zijn. Zij maakt ook duidelijk dat zij in Pakistan ook problemen had, namelijk dat een leraar in de madrasa haar wou rekruteren voor groepen. De verzoekende partij zou dit aan haar vader verteld hebben, die haar antwoordde dat die mensen heel gevaarlijk waren. Daarom is zij uit Pakistan gevlucht. Voorts wijst de verzoekende partij erop dat zij op Facebook gezien heeft dat een medestudent uiteindelijk door hen gerekruteerd werd. Deze persoon wordt beschuldigd van het feit dat hij een moord wou plegen op de gouverneur van Nangarhar en de Amerikanen.

3. Beoordeling

3.1. Juridisch kader

De bestreden beslissing werd op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet genomen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

Voormeld artikel geeft aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid om een volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

(oud) Artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet vormt een gedeeltelijke omzetting van de bepalingen vervat in de Europese Richtlijn 2005/85/ EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de

minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, en meer bepaald van artikel 32, § 4. De parlementaire voorbereiding (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 21-24*) die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat de commissaris-generaal in zijn beoordeling van de nieuwe elementen alle elementen en bevindingen die door de verzoeker om internationale bescherming worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij beschikt ook al wordt dit niet door de asielzoeker zelf voorgelegd. De parlementaire voorbereiding geeft vervolgens aan dat de kans op internationale bescherming bijvoorbeeld aanzienlijk vergroot wordt:

- wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de asielzoeker dermate gewijzigd is dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt; wanneer de asielzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing; of
- wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tegelijkertijd aannemelijk maakt dat deze niet eerder konden worden aangebracht.

De kans op internationale bescherming wordt daarentegen niet aanzienlijk groter

- wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn;
- wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen;
- wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd;
- wanneer ze slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken;
- wanneer ze een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig bevonden werd;
- wanneer ze louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen.

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.2. Onderzoek van de nieuwe elementen

De verzoekende partij houdt vast aan haar initiële asielrelaas en is van mening dat het feit dat zij 14 documenten aanbrengt die betrekking hebben op haar voorgehouden familieleden een element is dat de kans op erkenning als vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aanzienlijk groter maakt. De verzoekende partij houdt in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming vast aan haar verklaring dat ze uit het dorp Batan, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar komt, maar verklaart dat haar ouders in Pakistan gebleven zijn na haar vertrek naar Europa daar de veiligheidssituatie in het district Rodat te slecht is.

Uit het arrest van 23 oktober 2019 met nummer 227 842 blijkt dat de verzoekende partij reeds in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming verklaard heeft dat zij sinds haar geboorte tot haar vertrek naar België steeds in Bara in Pakistan heeft verbleven, doch voorhoudt dat haar familie afkomstig is uit het dorp Batan, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar en dat haar ouders na haar vertrek naar Europa teruggekeerd zouden zijn naar deze regio. In voormeld arrest oordeelt de Raad uitdrukkelijk dat: *“De argumentatie in het verzoekschrift die betrekking heeft op de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar in Afghanistan is niet langer relevant voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming. Thans geeft verzoeker in zijn aanvullende nota van 23 september 2019 immers toe te hebben gelogen over dit verblijf in Afghanistan en verklaart thans dat hij sinds zijn geboorte tot zijn vertrek naar België steeds in Bara in Pakistan heeft verbleven, hetgeen wordt bevestigd door zijn Pakistaanse “Proof of Registration” kaart en informatie van UNHCR Pakistan (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 27, nr. 1; Landeninformatie, stuk 28, nr. 2; aanvullende nota 23 september).*

Aldus dient vastgesteld dat verzoeker doorheen de procedure tot het bekomen van internationale bescherming meermaals heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België meermaals heeft aangepast en gewijzigd. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure dat hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België in het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar heeft verbleven (DVZ-verklaring, stuk 30, p. 4; Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 29, Fiche Niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1). Vervolgens hield verzoeker bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud vast aan zijn verklaringen over zijn verblijf in het dorp Batan in Afghanistan vanaf zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 16, p. 2-3) tot hij, na confrontatie met zijn ongeloofwaardige verklaringen over dit verblijf, tijdens dit onderhoud uiteindelijk verklaarde te zijn geboren in Pakistan en daar steeds te hebben verbleven tot aan zijn terugkeer naar het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar vier à vijf jaar voor zijn vertrek naar België (Ibid., p. 18-19). Verzoeker hield bovendien vast aan deze verklaringen gedurende zijn tweede persoonlijk onderhoud, hoewel hij meermaals werd geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 10-11). Thans, na confrontatie met een negatieve beslissing, legt verzoeker andermaal afwijkende verklaringen af met betrekking tot zijn verblijfplaatsen, aangezien hij thans verklaart steeds in Bara in Pakistan te hebben verbleven van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België (aanvullende nota van 23 september 2019).

Gezien uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden verblijf in Afghanistan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten die zich in Afghanistan zouden hebben voorgedaan.

De Raad merkt bovendien op dat de door verzoeker neergelegde documenten tevens afbreuk doen aan zijn verklaringen dat zijn familie afkomstig zou zijn uit het dorp Batan, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar, zoals verzoeker beweert in het verzoekschrift, en dat zijn ouders na verzoekers vertrek in Afghanistan teruggekeerd zouden zijn naar deze regio, zoals wordt gesteld in de aanvullende nota van 23 september 2019. De door verzoeker neergelegde Pakistaanse “Proof of Registration” kaart, die na verificatie authentiek werd bevonden, vermeldt immers dat verzoeker oorspronkelijk afkomstig is uit het district Jalalabad in de provincie Nangarhar in Afghanistan (Documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 27, nr. 1).

De door verzoeker neergelegde taskara's van hem en zijn vader (Ibid., nrs. 2-3) bieden onvoldoende bewijswaarde ter staving van verzoekers herkomst uit Rodat, gezien verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij en zijn vader hun taskara hebben bekomen na hun terugkeer vanuit Pakistan naar Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 4-5), waarvan

verzoeker thans toegeeft dat deze terugkeer niet waarachtig is. De neergelegde taskara van verzoekers grootvader (Ibid., nr. 4) volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoekers familie steeds in het district Rodat heeft gewoond tot aan hun vertrek naar Pakistan en thans naar daar is teruggekeerd. De Raad wijst hierbij op objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 28, nr. 12), met name de "COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude" van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Gelet op verzoekers toegegeven leugenachtige verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Afghanistan, kan geen bewijswaarde worden toegekend aan de door verzoeker neergelegde documenten ter bevestiging van zijn herkomst, verblijf en terugkeer naar het district Rodat in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Verzoekers poging om de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming bewust te misleiden met niet-authentieke documenten ondergraaft dan ook zijn geloofwaardigheid en de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten. Bovendien merkt de Raad tevens nog op dat verzoeker geen enkel bewijs bijbrengt ter staving van zijn bewering dat zijn familie na zijn aankomst in België teruggekeerd zou zijn naar het dorp Batan in het district Rodat in de provincie Nangarhar, zodat deze als een loutere bewering wordt beschouwd. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt om enige (actuele) band met het dorp Batan, in het district Rodat in de provincie Nangarhar aannemelijk te maken.

[...]

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Uit de bespreking van verzoekers relaas blijkt dat immers dat hij zijn werkelijke regio van herkomst of bestemming in Afghanistan niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet."

Tegen voormeld arrest werd geen cassatieberoep aangetekend.

De nieuwe medische stukken die betrekking zouden hebben op haar moeder, de schooldocumenten van haar voorgehouden broers en de documenten van de autohandel van haar voorgehouden vader, laten niet toe te besluiten dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij en haar familie afkomstig zouden zijn uit het dorp Batan, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar. De verzoekende partij slaagt er niet in om enige band met het dorp Batan, in het district Rodat in de Afghaanse provincie Nangarhar aannemelijk te maken. De Raad benadrukt dat uit 's Raads arrest van 23 oktober 2019 met nummer 227 842 geoordeeld wordt dat uit de authentiek bevonden PoR-kaart blijkt dat de familie afkomstig zou zijn uit Jalalabad, gelegen in de Afghaanse provincie Nangarhar.

Daarenboven haalt de verzoekende partij opnieuw aan geboren te zijn op 31 oktober 2000, waardoor ze dus minderjarig zou geweest zijn bij aankomst in België, en gaat ze opnieuw voorbij aan het leeftijdsonderzoek dat gedaan werd door de dienst Voogdij nadat ze een authentieke PoR-kaart had voorgelegd met daarop als geboortedatum 5 april 1996. Hiervoor werd in het hogervermeld arrest van de Raad als volgt geoordeeld: "De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoeker de Belgische instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming tevens heeft gepoogd te misleiden met betrekking tot zijn verklaarde minderjarige leeftijd. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure dat hij geboren werd op 31 oktober 2000 en aldus minderjarig was (DVZ-verklaring, stuk 30, p. 4). Deze verklaarde leeftijd werd in een beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 25 mei 2017 in overweging genomen omdat deze binnen de marge van het leeftijdsonderzoek viel. Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift aangeeft dat zijn leeftijd bevestigd wordt door zijn eigen verklaringen, het medische leeftijdsonderzoek en het door hem neergelegde Pakistaanse schoolattest, gaat hij echter voorbij aan de nieuwe beslissing genomen door de dienst Voogdij van de FOD Justitie van 28 mei 2018, waarbij beslist werd dat verzoeker meerderjarig is. De

dienst Voogdij van de FOD Justitie merkte in zijn beslissing op dat verzoeker thans een authentieke Pakistaanse "Proof of Registration"-kaart bijbrengt waaruit blijkt dat hij geboren is op 5 april 1996 en motiveert als volgt: "Overwegende de conclusie van het leeftijdsonderzoek van 28 april 2017 dat luidt: "Het onderzoek van de handpolsradiografie wijst in de richting van een persoon met matuur skelet. Het tandheelkundig onderzoek wijst in de richting van een persoon die 15,9 jaar is waarbij een standaarddeviatie van 1,5 jaar dient in acht genomen te worden. Het 95% betrouwbaarheidsinterval is 13,0 – 18,8 met een kans van 8% dat deze persoon ouder is dan 18 jaar. Het onderzoek van de clavicula-radiografie toont hier aan dat de persoon in kwestie waarschijnlijk een leeftijd rond 20 jaar heeft met een standaarddeviatie van 2 jaar. Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat N.S.Z. op datum van 28-04-2017 een leeftijd heeft van 15,9 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar".

Overwegende dat het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) reeds op 28 april 2017 heeft vastgesteld dat er een onvolledige mineralisatie is van de aanwezige wijsheidstanden is en dat zij op 9 maart 2018 opnieuw hebben bevestigd dat er aanwijzingen zijn van een vertraging in de vorming van de wijsheidstanden. Dat het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) stelt dat men het protocol heeft gevolgd dat zegt dat in geval van tegenstrijdige resultaten tussen de drie testen, in het voordeel van de jongere dient gekozen te worden voor het onderzoek dat de laagste leeftijdsschatting oplevert;

Overwegende dat de drie delen van het onderzoek aantonen dat een meerderjarige leeftijd mogelijk is;

Overwegende dat op 22 maart 2018 de dienst Voogdij, in aanwezigheid van een tolk die de taal Pashtou spreekt, met Jongheer N.S.Z. een gesprek heeft gehad, waarbij hij aangeeft niet te weten wat zij precieze geboortedatum is;

Overwegende dat het Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen te Pakistan op 9 februari 2019 aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft bevestigd dat de Pakistaanse Proof of Registration voor Afghanen authentiek is; dat bijgevolg voorrang wordt gegeven aan de geboortedatum die door het Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen werd geregistreerd;"

Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt echter op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast.

Verzoeker kan, gelet op deze beslissing, niet dienstig verwijzen naar het gevoerde leeftijdsonderzoek, noch naar zijn verklaringen met betrekking tot zijn leeftijd. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat voorrang dient te worden gegeven aan de geboortedatum die wordt vermeld op de Pakistaanse "Proof of Registration" kaart toont immers aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische instanties te misleiden met betrekking tot zijn leeftijd.

Het door verzoeker neergelegde Pakistaans schoolattest (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 27, nr. 5) kan geen afbreuk doen aan de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat dit attest een duidelijk gesolliciteerd karakter vertoont, nu dit werd opgesteld na verzoekers aankomst in België en zijn eerste persoonlijk onderhoud en louter gebaseerd is op zijn eigen verklaringen. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zulke argumentatie niet volstaat om de authenticiteit of bewijswaarde van dit document te betwisten, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde onzeggen. De Raad merkt tevens nog op dat het attest vermeldt dat verzoeker geboren is op 15 maart 2000, hetgeen tegenstrijdig is met zijn verklaringen bij aanvang van de procedure dat hij geboren werd op 31 oktober 2000. Dergelijke vaststelling doet andermaal afbreuk aan de bewijswaarde van dit document."

Dat de verzoekende partij opnieuw andere verklaringen aflegt omtrent het parcours en de actuele verblijfplaats van haar ouders, doet verder afbreuk aan haar algehele geloofwaardigheid. Te meer ze tijdens de beroepsprocedure voor de Raad in 2019 had gesteld de waarheid te zullen vertellen.

In de bestreden beslissing wordt verder terecht gemotiveerd dat: "U zou ook met niemand in Afghanistan nog contact hebben, wat louter een blote bewering is van uw kant (zie verklaring volgend verzoek punt 21). U geeft ook geen verklaring waarom u dan geen contact meer zou hebben met verwanten in Afghanistan. Anderzijds beweert u in uw huidige verklaring ook enkele keren naar Afghanistan te zijn geweest, maar enkel op bezoek bij familie (zie verklaring volgend verzoek punt 16). Aldus blijkt dat jullie toch regelmatig contacten zouden gehad hebben met familieleden in Afghanistan en dus nog beschikken over een familiaal netwerk in uw land van nationaliteit." Deze motieven van de bestreden beslissing worden niet betwist of weerlegd door de verzoekende partij. Het betreft draagkrachtige en pertinente motieven die door de Raad overgenomen worden. Bijgevolg biedt de

verzoekende partij nog altijd geen zicht op haar werkelijke regio van origine in Afghanistan en op de actuele verblijfplaats van haar familieleden en verwanten.

De Raad onderstreept vervolgens dat de door de verzoekende partij aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Voorts werd de verzoekende partij in tegenstelling tot de verzoekende partij in het arrest met nummer 234 588 gehoord omtrent de bijgebrachte documenten. Daarenboven waren de documenten deels in het Engels opgesteld en hadden ze geen betrekking op de verzoekende partij, maar op familieleden.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoekende partij werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

3.3. In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS